

er en Plante, der er saa skadelig, at man efter min Mening godt kunde træffe endogsaa kraftigere Foranstaltninger over for denne. Jeg skønner ikke, af hvad Grund vi i et Landbrugsland, som Danmark dog er, skulle taale, at en saadan Plante overhovedet dyrkes, thi ingen ved, om den ikke kan gøre Skade længere end 300 Al. bort. Man ved det vist ikke med nogen Bestemthed. Men da Planten i sig selv ingen Nytte er til, skønner jeg ikke rettere, end at man over for Berberissen kunde træffe ligefremt Forbud, og jeg forstaar ikke, at der skulde være nogen, der kunde have noget at indvende derimod.

Landbrugsministeren (Friis): Det ærede 11te kongevalgte Medlem (A. Hage) henlede Opmærksomheden paa, at Ukrudtsplanter slet ikke vare optagne i det foreliggende Lovforslag. Det er med velberaad Hu, at dette ikke er sket, thi lige saa sikker, som jeg er paa, at Lovforslaget, som det her foreligger, i Retning af at beskytte Planteavlen — saavel Græsarealer som Sædearealer — mod Rustsvampe, vil blive vel modtaget, lige saa lidt er jeg overbevist om, at Landmændene trindt om ville være forberedte paa at tage de Byrder, der ville følge med en kraftig Indskriden for at væge sig mod de Ukrudtsplanter, som selvfølgelig skade Markerne og maaske i langt højere Grad end Rustsvampene skade dem. Spørgsmaalet har jo hyppigt været opkastet til Drøftelse i de landøkonomiske Foreninger, og medens man, som sagt, der har været enig om selve Spørgsmaalet lige over for Rustsvampene, er man ikke kommen længere, end at man absolut ikke ønsker, at der skal komme noget Lovforslag om at hemme Ukrudtsplanterne. Det vilde ikke være noget Arbejde af ringe Omfang, dersom man skulde sikre sig mod alle de Ukrudtsplanter, som ødelægge vore Marker. De optræde jo i overordentlig stort Antal, og der er særlig adskillige af dem, som gøre ganske overordentlig stor Skade i Landet, og med Hensyn til hvilke det gælder, at den ene Landmand er ganske afhængig af Naboen, og denne atter af sin Nabo, for at kunne faa dem udryddede. Jeg skal saaledes nævne 7 Planter, som gøre meget stor Skade, nemlig Marktidse, lancetbladet Tidsel, Agersvinemælk, Føl-fod, Løvetand, vild Gulerod og Agerpadde-roske. Men dersom man vilde skride til virkelig at bekæmpe dem, kunde man ikke nøjes med at bekæmpe dem paa Græsmarkerne, men man maatte tilvisse ogsaa skride ind paa Sædemarkerne, og jeg tror

ikke, at Tiden er moden til, at man kan gennemføre et Lovforslag i den Retning; men jeg tvivler ikke om, at naar Banen er brudt med Hensyn til Rustsvampe, den saa ogsaa let brydes over for en Lovgivning paa Ukrudtsplanternes Omraade.

Det ærede kongevalgte Medlem spurgte mig endvidere, om jeg vidste noget om, hvorvidt det Paalæg, der var givet dels Jernbaneadministrationen og dels Amterne med Hensyn til Landeveje o. s. v., i Virkeligheden blev overholdt. Ja, det er lidt vanskeligt for mig at svare derpaa. Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at Paalæget ikke bliver overholdt i det Omfang, som man havde ventet. Det ligger allerede ikke faa Aar tilbage, da Landbrugets Repræsentationer henvendte sig til Amterne og til Jernbanebestyrelserne for at formaa disse til ad administrativ Vej at give Paalæg om, at saavel Jernbaneskraaninger som Rabatterne ved Vejene kunde blive fri for det smittebærende Ukrudt, som kunde flyve fra disse til Planterne paa Marken; og fra Amterne udgik der Paalæg til Kommunerne om at træffe Foranstaltninger i lignende Retning. Jeg tror nok, jeg tør sige, at i de fleste Amter, ja maaske i alle Amter, er der givet Paalæg om, at Græsset paa Rabatterne o. s. v. bliver slaaet paa en passende Tid af Aaret; men om det f. Eks. er sket i et saadant Aar som i Aar, særlig paa Jernbaneskraaninger, derom nærer jeg Tvivl, da Planterne i Aar have udviklet sig saa sent, at der i det Øjeblik, de skulde slaas, intet har været at slaa, og man har da ventet og er mulig kommen ud over Tiden. Men fra administrativ Side er der gjort, hvad der kan gøres.

Det ærede Medlem udtalte sig i høj Grad velvilligt over for Forslaget, og den samme Velvillie kom jo ogsaa frem fra de andre ærede Medlemmer, der havde Ordet. Kun det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (N. Johansen) var noget betænkelig ved, at der blev skredet saa kraftigt ind, som det foreslaas i dette Lovforslag. Det forekommer mig, at der netop er gjort alt muligt for at paaføre Befolkningen saa faa Ulemper som muligt, samtidig med at man søger at opnaa de tilsigtede Fordele. Man har indskrænket sig til i selve Lovforslaget at forlange en Fjernelse af de 4 vigtigste Værtplanter, nemlig Berberis, Mahonia, Korsved og Cypres-Vortemælk; de andre tre Planter, det ærede Medlem nævnte, vandgrenet Ranunkel, Oksetunge og Krumhals, ere ganske vist ogsaa smittebærende for Rust, men ikke i saa stort et Omfang, at de med Rette kunne tages